**JUDECĂTORIA**
**ORHEI**

Republica Moldova, MD-3505, mun. Orhei, str. Vasile Mahu, nr.135
email: jor@justice.md, Tel. +373 (235) 20 437, Fax. + 373 (235) 20 736
https://jor.instante.justice.md/

Dosarul nr. 2i-7-1/2023 /2-23044192-38-2i-21012026-1/

**H O T Ă R Â R E**
**în numele Legii**

8 iulie 2026 mun. Orhei

Judecătoria Orhei sediul central
Instanța de judecată în componența:
Președintele ședinței, judecător Cristina TROIANOVSCHI
Grefier Zinaida LUCHIANOVA-BARBU

în lipsa:
reprezentantului reclamantului lichidatorul SRL ”Paster-Lact”, administrator autorizat Irina Selevestru;
pârâtului Gheorghița Vasile, născut la *****, cod personal *****, domiciliat în r-nul *****;
pârâtului Moscovciuc Vadim, născut la data de *****, cod personal *****, domiciliat în or. *****;
care au solicitat examinarea cauzei în lipsa sa,

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul SRL ”Paster-Lact”, Irina Selevestru împotriva pârâților Gheorghița Vasile, Moscovciuc Vadim privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil SRL ”Paster-Lact”,

**a c o n s t a t a t**

**Argumentele participanților la proces.**

La 21 ianuarie 2026, lichidatorul SRL ”Paster-Lact” în proces de insolvabilitate, Irina Selevestru, a depus cerere de chemare în judecată împotriva administratorilor

statutari al SRL „Paster-Lact”, Vasile Gheorghița și Vadim Moscovciuc, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organului de conducere ale debitorului insolvabil.

În motivarea acțiunii, lichidatorul a indicat că prin Hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central nr. 2i-7/2023 din 30.05.2023, s-a admis cererea introductivă depusă de creditorul CÎ„Vita-Lact” în procedura falimentului privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul „Paster-Lact” SRL și a fost intentat procesul de insolvabilitate față de „Paster-Lact” SRL, c/f *****, cu sediul în r-nul. *****, MD - 5420. În calitate de lichidator al „Paster-Lact” SRL a fost desemnată administratorul autorizat Irina Selevestru, deținătoarea autorizației nr. 112 din 14.01.2015.

A invocat că potrivit datelor din Registrul de stat ținut de Agenția Servicii Publice, Departamentul înregistrare şi licențiere a unităților de drept - funcția de administrator statutar al SRL „„ Paster-Lact ” o deține Vasile Gheorghița, cod personal ***** şi Vadim Moscovciuc, cod personal *****.

A reiterat că răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice clasice, iar tragerea persoanei culpabile la măsurile coercitive ale statului prin intermediul instanțelor de judecată presupune stabilirea prin probe pertinente și concludente a următoarelor elemente esențiale: fapta ilicită, vinovăția, legătura cauzală dintre faptă și urmările provocate.

A invocat că luând în considerare că, aceasta reprezintă o formă a răspunderii delictuale, la constatarea răspunderii subsidiare, trebuie întrunite condițiile prevăzute de Codul civil, și anume: fapta ilicită, vinovăția, prejudiciul cauzat, legătura de cauzalitate între fapta comisă și prejudiciu.

A menționat că, întru argumentarea existenței şi întinderii prejudiciului cauzat creditorilor notează, că la materialele dosarului este anexat tabelul definitiv consolidat al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului, astfel că, la data adresării în instanța de insolvabilitate cu cerere de atragere la răspundere subsidiară, pasivul debitorului SRL „„Paster-Lact” constituie suma de 2 230 540,18 lei.

A argumentat că administratorii statutari, și anume Vasile Gheorghița şi Vadim Moscovciuc au omis termenul prevăzut de lege pentru depunerea cererii introductive cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate, temei care se încadrează în dispoziția art. 248 alin. (1) lit. h) – nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14. Așadar, administratorii statutari ai debitorului SRL „Paster-Lact” urmează a fi atrași la răspundere subsidiară, în temeiul art. 248 din Legea insolvabilității nr. 149/2012, întrucât au omis să îndeplinească

obligația legală de a introduce, în termenul stabilit de lege, cererea intentare a procedurii de insolvabilitate.

A invocat că administratorii statutari ai SRL „Paster-Lact”, Vasile Gheorghiţa şi Vadim Moscovciuc, aveau obligația legală de a depune cererea introductivă în termenul prevăzut de lege, începând cu data survenirii stării de incapacitate de plată.

A precizat că din analiza situațiilor financiare anuale ale debitoarei SRL „Paster-Lact”, aferente exercițiilor financiare disponibile remise de către Direcția de Statistică, rezultă existența unor indici obiectivi, evidenți şi continui ai incapacității de plată, cu mult anterior deschiderii procedurii de insolvabilitate.

Conform bilanțurilor depuse de debitoare la 01.01.2013, societatea înregistra capitaluri proprii negative, determinate de pierderi reportate în cuantum de aproximativ - 679.059 lei; la 01.01.2014, pierderile reportate au crescut la aproximativ-811.672 lei; la 01.01.2015, pierderile reportate au atins valoarea de aproximativ -1.739.969 lei. Această evoluție demonstrează nu doar existența unor dificultăți temporare, ci o stare structurală de subcapitalizare, capitalurile proprii fiind negative pe o perioadă îndelungată, situație care reprezintă, potrivit practicii judiciare constante, un indiciu obiectiv de insolvență iminentă. Administratorul societății cunoştea sau trebuia să cunoască această stare, întrucât situațiile financiare sunt întocmite şi aprobate sub responsabilitatea sa directă.

A reiterat că debitoarea a înregistrat pierderi nete în mod constant, după cum urmează: exercițiul financiar 2012: pierdere netă de aproximativ -506.894 lei; exercițiul financiar 2013: pierdere netă de aproximativ -282.578 lei; exercițiul financiar 2014: pierdere netă de aproximativ -927.297 lei. Caracterul repetat şi continuu al pierderilor, coroborat cu inexistența unor măsuri reale de redresare financiară (majorare de capital, restructurare a activității sau reducere a gradului de îndatorare), demonstrează că dificultățile societății nu aveau un caracter conjunctural, ci permanent şi previzibil.

A menționat că situațiile financiare relevă faptul că activitatea debitoarei a fost finanțată aproape exclusiv din datorii, capitalurile proprii fiind negative, iar datoriile totale depășind în mod constant valoarea capitalului propriu. Raportul dintre total active şi total datorii este subunitar, ceea ce reflectă o solvabilitate generală deficitară, incompatibilă cu continuarea activității în condiții normale. Această situație demonstrează imposibilitatea obiectivă a societății de a-şi onora obligațiile prin patrimoniul propriu şi confirmă existența unei stări de incapacitate de plată iminente.

A invocat că cel târziu la data întocmirii şi aprobării situațiilor financiare aferente exercițiului financiar 2013, administratorul societății cunoştea sau trebuia să

cunoască existența indicilor de incapacitate de plată, având în vedere: capitalurile proprii negative; pierderile semnificative; gradul ridicat de îndatorare; lipsa lichidităților reale. Cu toate acestea, administratorii nu a formulat cerere introductivă de deschidere a procedurii de insolvabilitate în termenul legal de 30 de zile, prevăzut de 14 din Legea nr. 149/2012, continuând activitatea societății în mod culpabil.

A specificat că prin omisiunea depunerii cererii introductive la momentul apariției stării de incapacitate de plată, administratorul a permis continuarea activității în condiții de insolvabilitate; acumularea de datorii suplimentare; agravarea pasivului debitoarei.

A invocat că prejudiciul suferit de creditori este direct legat de această conduită culpabilă, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 248 din Legea insolvabilității nr. 149/2012 pentru atragerea răspunderii subsidiare. În raport de cele expuse, rezultă că administratorii statutari ai SRL „Paster-Lact" au încălcat obligația legală de a solicita deschiderea procedurii insolvabilității la apariția indicilor de incapacitate de plată, motiv pentru care se impune atragerea răspunderii lor patrimoniale subsidiare pentru pasivul neacoperit al debitoarei, conform art. 14 alin. (4) din Legea nr. 149/2012.

A conchis că administratorii statutari ai SRL „Paster-Lact" au încălcat obligația legală de a solicita deschiderea procedurii de insolvabilitate la apariția indicilor de incapacitate de plată, respectiv cel târziu la data de 25.03.2013, iar prin omisiunea depunerii cererii introductive în termenul legal, au permis acumularea de noi obligații patrimoniale, prejudiciind creditorii.

A adăugat că conform cererii de validare a creanței înaintată de BC "ProCredit Bank"S.A. în cadrul procedurii de insolvabilitate a SRL "Paster-Lact", temeiul creanței îl constituie hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, nr. 2-525/2016 din 30.05.2017, precum şi titlul executoriu emis în baza acesteia. Rezultă că obligația debitorului față de acest creditor a luat naștere şi a devenit certă ulterior datei de 24.04.2013, fiind consecința continuării activității debitorului în condiții de incapacitate de plată, fapt ce atrage răspunderea subsidiară a administratorilor.

A menționat că creanțele Serviciului Fiscal de Stat, validate în cadrul procedurii de insolvabilitate, derivă din obligații fiscale acumulate ulterior datei de 24.04.2013, ca urmare a continuării activității economice a debitorului în lipsa depunerii cererii introductive, aceste creanțe fiind în mod evident consecința directă a omisiunii culpabile a administratorilor.

Conform Hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Teleneşti, din 16.11.2022 s-a admis cererea înaintată de lichidatorul Cooperativei de Întreprinzător „Vita-Lact"

privind validarea popririi către terțul poprit SRL „„Paster-Lact”. Prin această hotărâre: s-a dispus încasarea de la SRL „Paster-Lact” în beneficiul C.I.„Vita-Lact” a sumei de 426.078,40 lei, reprezentând datorie; s-a dispus încasarea în beneficiul statului a sumei de 12.782,55 lei, cu titlu de taxă de stat. Această creanță a fost constatată și individualizată la mult timp după expirarea termenului prevăzut de art. 14 alin. (3), fiind generată de menținerea artificială a activității debitorului în stare de insolvabilitate.

A argumentat că creanța SRL „Exterior” O.P.P., validată în cadrul procedurii de insolvabilitate, a apărut ulterior datei de 24.04.2013, ca urmare a raporturilor juridice născute după momentul în care administratorii aveau obligația legală de a solicita intentarea procedurii de insolvabilitate – şi anume în temeiul Hotărârea Judecătoriei Rezina nr.2e-57/2015 din 09.03.2016 în mărime de 8 695,72 lei cu titlu de datorie de bază, 1 813,67 lei cu titlu de dobândă de întârziere şi suma de 3 15,28 Iei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Obligațiile aferente cheltuielilor de executare silită și creanțelor gestionate de executorul judecătoresc Buzadji Olga au apărut ulterior expirării termenului legal de 30 de zile, fiind consecința directă a neachitării obligațiilor exigibile şi a declanșării procedurilor de executare împotriva debitorului.

A specificat că întrucât toate creanțele creditorilor validați au apărut după data de 24.04.2013, respectiv după expirarea termenului legal în care administratorii SRL „„Paster-Lact” erau obligați să depună cererea introductivă de intentare a procedurii de insolvabilitate, sunt întrunite pe deplin condițiile prevăzute de art. 14 alin. (4) din Legea nr. 149/2012 pentru atragerea răspunderii patrimoniale subsidiare a administratorilor pentru pasivul neacoperit al debitoarei - în mărime totală de 2 230 540,18 lei.

Prin urmare, a argumentat că nedepunerea cererii introductive constituie o omisiune gravă și culpabilă, care a permis acumularea de noi datorii şi a cauzat prejudicii semnificative debitorului şi creditorilor validați în cadrul procesului de insolvabilitate.

A reiterat că neexecutarea acestei obligații legale a determinat agravarea situației financiare debitorului şi imposibilitatea acoperirii creanțelor creditorilor, inclusiv cele fiscale, fapt care atrage incidența răspunderii subsidiare a administratorului statutar pentru prejudiciul cauzat.

În această situație, conchide că, Vasile Gheorghiţa şi Vadim Moscovciuc, neîntemeiat au omis termenul prevăzut de lege pentru depunerea cererii introductive cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate, acțiune culpabilă (faptă ilicită),

care se încadrează în dispoziția art. 248 alin. (1) lit. h), caracterizată prin nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14 - care a condus la survenirea/cauzarea insolvabilității întreprinderii.

A afirmat că fapta ilicită constă în omisiunea administratorilor de a depune, în termenul legal, cererea introductivă de intentare a procedurii de insolvabilitate, deşi erau întrunite condițiile legale privind starea de incapacitate de plată a debitorului. Cu toate acestea, cererea introductivă de intentare a procedurii de insolvabilitate a fost depusă de către creditor, mult mai târziu, la data de 27.03.2023, iar în această perioadă debitorul a continuat activitatea în mod nejustificat, acumulând datorii suplimentare considerabile față de creditori.

Această inacțiune constituie o faptă ilicită de natură omisivă, constând în neexecutarea unei obligații legale imperative prevăzute expres de lege, prin care administratorii au agravat starea de insolvabilitate a debitorului şi au pus în mod direct în pericol satisfacerea creanțelor creditorilor, fiind astfel întrunite condițiile pentru atragerea răspunderii subsidiare conform art. 248 lit. h) şi art. 14 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149/2012. Între fapta ilicită (omisiunea depunerii cererii) şi prejudiciile creditorilor există o legătură de cauzalitate directă şi nemijlocită: dacă cererea ar fi fost introdusă la termen, ar fi fost posibilă conservarea patrimoniului, blocarea creșterii datoriilor. În lipsa acestor acțiuni, debitorul a continuat acumularea de datorii față de alți creditori validați în cadrul procesului de insolvabilitate. Din acest motiv, creditorii au suferit un prejudiciu concret, iar imposibilitatea executării acestor creanțe se datorează în mod direct inacțiunii administratorului.

Solicită atragerea la răspundere subsidiară solidară a membrilor organelor de conducere ale SRL „Paster-Lact” în persoana administratorilor statutari Vasile Gheorghița şi Vadim Moscovciuc, în contul masei debitoare a SRL „Paster-Lact” a datoriei debitorului insolvabil față de creditori în sumă totală de 2 230 540,18 lei și dispunerea încasării din contul pârâților - administratorilor statutari ai SRL ”Paster-Lact”, Vasile Gheorghiţa şi Vadim Moscovciuc a cheltuielilor de judecată aferente cauzei.

La data de 8 iulie 2026, pârâții Vasile Gheorghiță și Vadim Moscovciuc, în calitate de administratori statuari al SRL ”Paster-Lact” au înaintat referință prin care și-au manifestat dezacordul cu cererea de chemare în judecată. În conținutul referințelor înaintate au argumentat că pentru atragerea la răspunderea subsidiară a organelor de conducere ale debitorului urmează a fi întrunite toate elementele răspunderii delictuale, cum ar fi: fapta ilicită, vinovăția, prejudiciul cauzat în legătură cu comiterea faptei ilicite și legătura cauzală între prejudiciu și fapta ilicită pretinsă a

fi săvîrșită și temeiul special prevăzut, de art. 248 din Legea insolvabilității și anume că faptele ilicite imputate au cauzat insolvabilitatea.

Au argumentat că lichidatorul SRL ”Paster-Lact”, depunînd cerere de atragere la răspundere subsidiară în acest temei, a invocat că cererea introductivă a fost depusă de un creditor și nu debitor în termen de 30 zile de la data la care au apărut circumstanțele de insolvabilitate de plată. Totodată, lichidatorul SRL ”Pastel-Lact” calculând că administratorul statuar are obligația de a depune cererea introductivă în termen de 30 zile, de când a fost intentată procedura de executare silită nu a demonstrat restul elementelor răspunderii delictuale în privința acestui temei și anume, prejudiciul cauzat prin încălcarea acestei fapte ilicite, vinovăția și legătura cauzală dintre fapta ilicită și prejudiciu.

Suplimentar au afirmat că lichidatorul nu a argumentat cu cît au crescut creanțele de la această dată, ori care datorii puteau fi evitate prin depunerea cererii introductive în termen. Or, legiuitorul a prevăzut că doar prejudiciul aflat în legătură cauzală cu nedepunerea cererii poate fi pus în sarcina organelor de conducere a întreprinderii. Mai mult ca atît nu este demonstrat nici elementul special al art. 248 din Legea insolvabilității și anume că nedepunerea cererii introductive de către SRL ”Paster-Lact” a cauzat insolvabilitatea debitorului.

În ședința de judecată lichidatorul SRL ”Paster-Lact” Irina Selevestru, nu s-a prezentat, prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa./f.d. 54/

În ședința de judecată administratorul statuar al SRL ”Paster-Lact” Vasile Gheorghiță, nu s-a prezentat, deși a fost înștiințat despre data și ora ședinței, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa./ f.d. 72-73/

În ședința de judecată, administratorul statuar al SRL ”Paster-Lact” Vadim Moscovciuc, nu s-a prezentat, deși a fost înștiințat despre data și ora ședinței, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa./ f.d. 75-76/

Aplicând prevederile art.205 alin.(4), art. 206 alin. (1) Cod de procedură civilă, în condițiile în care procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a apreciat posibilă examinarea cauzei în lipsa participanților citați legal.

**Aprecierea instanței.**

Examinând acțiunea înaintată, studiind actele cauzei, apreciind probele și înscrisurile administrate, instanța de insolvabilitate consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul SRL ”Paster-Lact”, Irina Selevestru împotriva pârâților Gheorghița Vasile, Moscovciuc Vadim privind

atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil SRL ”Paster-Lact”, din considerentele ce urmează.

Actele cauzei certifică faptul că prin hotărârea Judecătoriei Orhei sediul Central din 30 mai 2023, s-a admis cererea introductivă depusă de CÎ ”Vita-Lact” în procedura falimentului și s-a constatat insolvabilitatea debitorului SRL ”Paster-Lact”, fiind intentată procedura simplificată a falimentului și dizolvarea debitorului SRL ”Paster-Lact”, în calitate de lichidator fiind desemnat administratorul autorizat Irina Selevestru, deținătoare a autorizației nr. 112 din 14 ianuarie 2015. /f.d.15/

Potrivit informației furnizate de către Agenția Servicii Publice, până la depunerea cererii introductive, în calitate de administratori al SRL ” Paster-Lact” au figurat Vadim Moscovciuc și Vasile Gheorghița. /f.d.17-19/

Astfel, Vadim Moscovciuc și Vasile Gheorghița, deținând funcția de administratori statutari al SRL „Paster-Lact”, se încadrează în calitatea de membri al organelor de conducere ale debitorului în conformitate cu dispozițiile art. 247 alin.(1) al Legii insolvabilității, funcție pe care a deținut-o până la data intentării procesului de insolvabilitate, deci, fiind întrunită calitatea acestora de membri al organelor de conducere al debitorului pe parcursul ultimelor 24 luni anterior intentării procesului de insolvabilitate.

Potrivit bilanțelor anexate la materialele cauzei, în privința SRL „Paster-Lact”, reiese că societatea înregistra capitaluri negative, determinate de pierderi reportate la 01.01.2013 în cuantum de aproximativ 679.059 lei; la 01.01.2014 - pierderile reportate au crescut la aproximativ 811.672 lei; la 01.01.2015, pierderile reportate au atins valoarea de aproximativ -1.739.969 lei. Totodată, debitoarea a înregistrat pierderi nete, după cum urmează: exercițiul financiar 2012: - pierdere netă de aproximativ 506 894 lei; exercițiul financiar 2013 - pierdere netă de aproximativ 282 578 lei, exercițiul financiar 2014 - pierdere netă de aproximativ 927 297 lei. /f.d. 24-28/

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iulie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 5 alin. (2) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iulie 2012, instanța de insolvabilitate dispune de competența exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolvabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

Conform art. 5 alin. (5) lit. f) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iulie 2012, principalele competente ale instanței de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sînt: atragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la insolvabilitatea debitorului, precum și sesizarea organelor de urmărire penală în legătură cu faptele reprobabile săvîrșite de aceștia.

Conform art. 247 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iulie 2012, (1) În sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii. (2) Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor.

Conform art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iulie 2012, (1) La cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate; e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform

prevederilor art. 14; i) comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Instanța relevă că, tragerea la răspundere subsidiară are natură delictuală. Angajarea răspunderii civile delictuale, în general, presupune întrunirea anumitor condiții generale menționate mai sus (prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, vinovăția).

În atare ordine de idei, prescripția art.1998 alin.(1) din Codul civil relevă că, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Astfel, persoana care se pretinde că ar fi cauzat insolvabilitatea, răspunde pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea activității de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare și satisfacerea unui interes personal, calificarea acestei forme de răspundere având un caracter delictual în toate cazurile. Corespunzător, la examinarea acestei categorii de cauze, urmează a fi indicate concret acțiunile (inacțiunile) persoanelor care au cauzat insolvabilitatea, dar și să fie oglindită legătura de cauzalitate între acțiunile acestora și starea de insolvabilitate a debitorului, în sensul că insolvabilitatea se datorează anume acțiunilor acestora și nu altor circumstanțe, precum și vinovăția persoanei în cauzarea sau agravarea stării de insolvabilitate. Raportul de cauzalitate este și condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii. Or, se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite și nu altul, adică, prejudiciul efectiv demonstrat, condiție stipulată și în art. 1998 alin. (2) Cod civil, care prevede că, prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Ca principiu de bază, instanța de judecată apreciază, că aceste condiții generale trebuie să fie prezente și în cazul angajării răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

Totodată, pe lângă condițiile generale ale răspunderii civile și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar să fie îndeplinite și anumite condiții speciale, prevăzute de art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilității.

Astfel, existența a cel puțin uneia dintre aceste condiții speciale, menționate la art. 248, alin. (1), lit. a)-i) din Legea insolvabilității alături de condițiile generale ale răspunderii civile menționate mai sus, generează un raport juridic civil de natură delictuală, care se caracterizează sub aspectul conținutului său, în dreptul

administratorului insolvabilității/lichidatorului de a pretinde de la membrii organelor de conducere a debitorului insolvabil precum și de la orice altă persoană să suporte o parte din datoriile debitorului insolvabil, dacă aceștia au cauzat insolvabilitatea debitorului prin una dintre acțiunile prevăzute de art. 248, alin. (1), lit. a)-i) din Legea insolvabilității.

Pe lângă aceste condiții generale și speciale ale răspunderii civile delictuale și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar ca aceste persoane să fi deținut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil în sensul specificat la art. 247, alin. (1) din Legea insolvabilității la data intentării procesului de insolvabilitate sau pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Aceasta însă, este regula generală, de la care se admit excepții, legiuitorul menționând în textul art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilității cu referire la subiecții de drept pasibili să fie atrași la răspundere subsidiară sintagma ”precum și de orice altă persoană”, condiția de bază fiind ca între acțiunile ilicite imputabile membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil sau oricărei alte persoane și cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului să existe o legătură cauzală directă.

În speță, instanța observă că lichidatorul SRL ”Paster-Lact”, Irina Selevestru, solicită atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil SRL ”Paster - Lact”, în persoana foștilor administratori Vadim Moscovciuc și Vasile Gheorghița, în temeiul art. 248 alin. (1) al Legea insolvabilității și anume conform literei h), după cum urmează: nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14.

Cu referire la temeiul de tragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității, invocat de lichidatorul Irina Selevestru, instanța de insolvabilitate relevă următoarele.

În speță, prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul centru, din 30 mai 2023, a fost admisă cererea introductivă înaintată de CÎ ”Vita-Lact”, fiind intentată procedura simplificată a falimentului și dizolvarea debitorului SRL ”Paster-Lact”, în calitate de lichidator fiind desemnat în calitate de lichidator Irina Selevestru.

Instanța notează că temeiul prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității poate fi imputat doar administratorului societății cu răspundere limitată, pornind de la premisa că reieșind din prevederile art. 177 alin. (1) Cod civil persoana juridică își exercită, de la data constituirii, drepturile și își execută obligațiile prin administrator.

Corespunzător, din cercul subiecților prevăzuți de art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, faptul nedepunerii cererii introductive, prevăzut ca temei de atragere la răspundere subsidiară în art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității, îi poate fi imputat doar administratorului unei societăți cu răspundere limitată, la caz, administratorii statutari al debitorului fiind Vasile Gheorghița și Vadim Moscovsciuc.

Conform art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității, debitorul este obligat să depună cererea introductivă imediat, dar nu mai tîrziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2), iar conform alin. (4) al aceluiași articol dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislaţia în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociaţii cu răspundere nelimitată şi lichidatorii debitorului răspund subsidiar în faţa creditorilor pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin.(3). Aceste persoane sînt trase la răspundere contravenţională în conformitate cu legea.

Instanța de insolvabilitate relevă că inacțiunea prevăzută de art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității, adică nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, spre deosebire de celelalte temeiuri, prevăzute în art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, are specificul său și anume: - inacțiunile prevăzute la acest articol nu duc la apariția stării de insolvabilitate, or, anume apariția acestei stări de insolvabilitate îl obligă pe administratorul societății comerciale să depună cerere introductivă; - nedepunerea cererii introductive, duce la încasarea doar a obligațiilor, apărute după expirarea termenului prevăzut la art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilității, neavând relevanță suma creanțelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate.

Corespunzător, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui articol, urma a fi stabilită data survenirii stării de insolvabilitate, termenul limită de depunere a cererii introductive și respectiv obligațiile apărute după expirarea acestui termen.

La caz, lichidatorul Irina Selevestru, a invocat că cererea introductivă, urma a fi depusă de debitorul SRL ”Paster-Lact” nu mai târziu de 24.04.2013, prezentând situația financiară aferentă exercițiului financiar din anul 2012, când debitorul a înregistrat o pierdere netă de 506 984 lei.

Instanța apreciază însă că aceste argumente, examinate în coroborare cu înscrisurile administrate la materialele cauzei, nu sunt suficiente pentru a demonstra momentul concret al survenirii incapacității de plată și, implicit, momentul de la care administratorii statutari ar fi avut obligația legală de a depune cererea introductivă.

În acest sens, instanța reține că existența unor pierderi financiare, a capitalurilor proprii negative sau a unui grad ridicat de îndatorare nu echivalează în mod automat cu existența incapacității de plată în sensul Legii insolvabilității.

Or, situația financiară deficitară a unei societăți comerciale și incapacitatea acesteia de a-și executa obligațiile pecuniare ajunse la scadență constituie noțiuni juridice și economice distincte, care nu pot fi asimilate fără o examinare concretă a situației patrimoniale și financiare a debitorului.

Prin urmare, înregistrarea unor pierderi contabile, chiar și pe parcursul mai multor exerciții financiare consecutive, nu demonstrează, prin ea însăși, că societatea se afla la acel moment în imposibilitatea executării obligațiilor sale pecuniare scadente.

În mod corespunzător, pentru stabilirea momentului apariției incapacității de plată era necesară administrarea unor probe din care să rezulte existența unor obligații pecuniare certe și exigibile, neexecutarea acestora, precum și împrejurările care ar confirma incapacitatea efectivă a debitorului de a le onora.

La caz, lichidatorul nu a individualizat obligațiile pecuniare concrete pe care SRL „Paster-Lact” nu le-ar fi putut executa la data de 25 martie 2013, nu a indicat scadența acestora și nici nu a demonstrat prin mijloace de probă pertinente că, la momentul respectiv, societatea se afla în incapacitate de plată.

Mai mult, deși lichidatorul a susținut că obligația de depunere a cererii introductive urma să fie executată cel târziu la 24 aprilie 2013, această dată a fost determinată prin raportare la situațiile financiare ale societății, fără a fi demonstrată survenirea, la 25 martie 2013, a unui temei legal care să genereze obligația depunerii cererii introductive.

Instanța subliniază că stabilirea momentului apariției incapacității de plată nu poate fi realizată în mod arbitrar, prin simpla raportare la încheierea unui exercițiu financiar ori la data întocmirii situațiilor financiare, în lipsa unor elemente probatorii care să confirme existența condițiilor prevăzute de lege.

Astfel, chiar dacă situațiile financiare prezentate denotă existența unor dificultăți economice ale SRL „Paster-Lact”, acestea nu permit stabilirea cu certitudine a momentului apariției incapacității de plată și nici calcularea termenului legal în care administratorii statutari erau obligați să solicite intentarea procesului de insolvabilitate.

În consecință, instanța constată că lichidatorul nu a demonstrat premisa esențială necesară aplicării art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, și anume existența

unei obligații concrete de depunere a cererii introductive, devenită exigibilă la momentul indicat în acțiune.

În ce privește argumentul lichidatorului Irina Selevestru potrivit căruia toate creanțele creditorilor validați în cadrul procesului de insolvabilitate ar fi apărut ulterior datei de 24 aprilie 2013, circumstanță care, în opinia acestuia, justifică atragerea administratorilor statutari la răspundere subsidiară pentru întregul pasiv al debitorului /f.d. 30-43/, instanța reține că, potrivit art. 14 alin. (4) din Legea insolvabilității, răspunderea subsidiară pentru nedepunerea cererii introductive în termenul legal privește obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3) al aceluiași articol.

Prin urmare, pentru aplicarea acestei dispoziții legale, prezintă importanță nu doar existența unor creanțe validate în cadrul procesului de insolvabilitate, ci și stabilirea momentului concret al nașterii obligațiilor din care derivă aceste creanțe.

La caz, lichidatorul a făcut trimitere la hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din 30 mai 2017, la hotărîrea Judecătoriei Orhei sediul Telenești din 16 noiembrie 2022, ordonanța Judecătoriei Rezina din 10 martie 2016, și la cheltuielile suportate de executorul judecătoresc Buzadji Olga, susținând că acestea ar demonstra apariția obligațiilor debitorului ulterior expirării termenului legal de depunere a cererii introductive.

Instanța apreciază însă că simpla indicare a datelor pronunțării hotărârilor judecătorești nu constituie o dovadă suficientă a momentului nașterii obligațiilor pecuniare.

Or, data pronunțării unei hotărâri judecătorești prin care se dispune încasarea unei datorii nu se confundă cu data nașterii raportului juridic obligațional din care derivă creanța respectivă.

Instanța subliniază că simpla validare a creanțelor în cadrul procesului de insolvabilitate confirmă existența și întinderea drepturilor de creanță recunoscute creditorilor față de debitor, însă nu constituie, prin ea însăși, dovada îndeplinirii condițiilor speciale pentru angajarea răspunderii patrimoniale personale a administratorilor statutari.

În consecință, argumentul lichidatorului potrivit căruia toate creanțele validate ar fi apărut după data de 24 aprilie 2013 nu poate fi reținut în lipsa probelor care să confirme momentul concret al nașterii obligațiilor respective.

La caz, lichidatorul nu a prezentat un calcul individualizat al obligațiilor apărute după expirarea termenului legal, ci a solicitat încasarea întregului pasiv al debitorului, stabilit în baza tabelului definitiv consolidat al creanțelor.

Instanța reține că totalitatea datoriilor unei societăți insolvabile nu poate fi transferată automat în sarcina administratorilor statutari doar pentru motivul că aceștia nu au depus cererea introductivă, în absența demonstrării condițiilor legale de angajare a răspunderii.

În consecință, instanța consideră că susținerile lichidatorului privind vinovăția pârâților și prejudicierea creditorilor nu sunt susținute de un ansamblu probator suficient pentru angajarea răspunderii subsidiare în cuantumul solicitat.

Generalizând circumstanțele constatate și raportându-le la prevederile legale aplicabile, instanța de insolvabilitate conchide că lichidatorul SRL „Paster-Lact", Irina Selevestru, nu a demonstrat întrunirea condițiilor necesare pentru atragerea la răspundere subsidiară a administratorilor statutari Vasile Gheorghița și Vadim Moscovciuc, în temeiul art. 248 alin. (1) lit. h), coroborat cu art. 14 alin. (4) din Legea insolvabilității.

În particular, instanța reține că lichidatorul nu a demonstrat momentul concret al apariției temeiului legal care genera obligația de depunere a cererii introductive, nu a justificat prin probe data de 24 aprilie 2013 ca termen-limită pentru executarea acestei obligații și nu a individualizat obligațiile pecuniare născute după expirarea termenului respectiv.

Prin urmare, instanța de insolvabilitate constată că cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul SRL „Paster-Lact", Irina Selevestru, împotriva pârâților Vasile Gheorghița și Vadim Moscovciuc privind atragerea la răspundere subsidiară solidară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

**Cheltuielile de judecată.**

Privitor la cheltuielile de judecată, instanța reține, că în conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art. 98 alin. (2) Cod de procedură civilă, în caz de respingere a acțiunii, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanță, precum și taxa de stat, se încasează la buget de la reclamant dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Potrivit prevederilor art. 5 din Legea taxei de stat, nr. 213 din 31.07.2023, scutirile de taxa de stat și de taxa de timbru sunt expuse în anexa nr. 2.

Conform pct. 1.1.14, se scutesc de taxa de stat reclamanții în acțiunile privind tragerea la răspundere subsidiară depuse în cadrul proceselor de insolvabilitate

Prin prisma acestei prevederi reținute supra, instanța ajunge la concluzia că reclamantul SRL ”Paster-Lact” în proces de insolvabilitate, este scutit de la plata taxei de stat prin lege.

în conformitate cu prevederile art. 247, 248 Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, art. 86, 98, 180, 239 - 241 Codul de procedură civilă, instanța de insolvabilitate,

**h o t ă r ă ş t e:**

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul SRL ”Paster-Lact”, Irina Selevestru împotriva pârâților Gheorghița Vasile, Moscovciuc Vadim privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil SRL ”Paster-Lact”.

Hotărârea este executorie din momentul pronunțării însă poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Orhei sediul central.

Preşedintele şedinţei, judecătorul /semnătura/ Cristina TROIANOVSCHI

Copia corespunde originalului Cristina TROIANOVSCHI